
Assertiones philosophicae pro bacca laurea.

Numéro d'inventaire : 1980.00014.46

Auteur(s) : Pierre de Mondory

Type de document : affiche

Éditeur : non renseigné (Tournon)

Période de création : 1er quart 17e siècle

Date de création : 1607

Description : Une feuille très dégradée. De nombreuses et importantes déchirures ont été réparées au moyen de ruban adhésif. Une estampe en taille-douce dans la partie supérieure. Texte imprimé dans un cadre de frise. Le papier est taché en plusieurs endroits. Au verso, un diagramme d'arbre généalogique, à l'encre brunie.

Mesures : hauteur : 570 mm ; largeur : 425 mm

Notes : Affiche annonçant les thèses de philosophie que doit soutenir Pierre de Mondory au collège des Jésuites de Tournon (Academia societatis Jesu), le 17 février 1607. Les articles sont divisés en trois sections, sur deux colonnes, logique, physique et mathématiques. La thèse est dédiée à Jésus Christ. L'estampe, signée "PF." représente Jésus Christ entre la Vierge et Saint Joseph (?), avec au-dessus le Saint Esprit et Dieu. Le verso de la feuille a été réutilisé pour représenter un diagramme type d'arbre généalogique, avec l'indication des noms latins et français des degrés de parenté.

Mots-clés : Affiches de thèses et d'exercices publics

Filière : Université

Niveau : Supérieur

Autres descriptions : Langue : Français

Nombre de pages : 1

ill.

DEO OPT. MAX.
ÆTERNÆ SAPIENTIÆ IESV CHRISTO DOMINO
DEO NOSTRO HONOR. ADORATIO.
ET GLORIA ÆTERNA.

SOLI PETRVS DE MONDORY PONIT VOYET HOC VOTVM.

PATER. ALTISIME. cuius testamentum est liber vite. & cognitio veritatis. et de te dicā quod ipse per Sapiētiā tuam de te dixisti. ALTISIMVS. Qui implet quasi Phisōn Sapiētiā. & quasi Tigris in dictis nouum. qui adimplet quasi Euphrates sensum: qui multiplicat quasi Iordan in tempore messis. qui mittit disciplinam sicut lucem. & assistens quasi Gethen in die vindemie. qui perficit primus sicut ipsam. & infirmis non tunc solum. A mari enim abundabit cognitio eius. & conflum illius in abyssu magna. Ego Sapiētia effudi flumina. Ego quasi trames aquarum in terra de flumine. Ego quasi flumina duxi. & sicut aqueductus exiui de Paradiso. & duci rigabo herbarum meum plantationum. & inebriabo partem mei fructum. & ecce salus est mihi trans abundantiam. & finis meum appropinquauit ad mare. Quoniam doctrinam quasi antelucanum illumino omnibus. & narrabo illam & ipse in longinquum. ALTISIME: hec laus tua. votum meum: sive te nulla sapientia aut scientia est. Tu me tu mea summus semper rectice.

ASSERTIONES PHILOSOPHICÆ PRO BACCA LAVREA.

THESES LOGICÆ.

Vnicum est scientiæ Aristotelicæ Organum. hoc argumentatio est. non omnis. sed illa quæ est Methodus. Vt recte apprehensionis prima operatio recta. ita recte compositionis seu connexionis Organum est secunda operatio perfecta. Via quæ in scientiis festum debet non est organum. Hæc utia Logici organa dicuntur. *epit. h. p. tract. 1.*

Entia rationis. & secundæ intentionis. Organorum vmbre sūt. & illa quæ sunt. Magog Porphyrii. & scilicet Categoriarum Aristotelicæ. primæ operationis organum expedit. libri Præcon. secundæ operationis: Analytici. Methodum tertie operationis scientiæ. organum petra tractant.

Genus. est vniuersale quod de speciebus dantur per dictionem. Sūm. & Subalternum genus. accidentiter tantum differunt. Genus non habet multa correlata. vnicum correlatum generis est species. Non fuisse ita vna species Logica. vt genus suum per intellectum fabricetur.

Conuersio. & Equipollētia. proprietates sunt quædam Enoniativæ. Modi sicut regere matrici. qui dicti enoniativæ afficiunt. Longi plures sunt quam quatuordecim Categoriamati modi. qui aliud significent quam tempus. in quo conuenio dicti vera sit longe plures sunt quam quatuordecim. Modi tamen qui tempus connotent. sunt omnino quatuor.

Tertia mentis operatio necessarii illatio est: non omnis illatio. aut tertia mentis operatio argumentatio est: omnis Syllogismus est essentialiter Methodus. si famatur Methodus pro illo processu. mentis. qui est illatio. Sola tertia mentis operatio Methodus sibi subiectam habet. quæ duplex est. Demonstratiua & Resolutiua.

Non est confusio Methodi cum ordine. qui in scientiis feratur. Ordo scientiarum. quem à Methodo fecerimus. duplex est. compositionis & resolutivæ. ille in scientiis speculatiuis. hic in practica seruandus est. Compositiua docet priori loco obiecti singulabiles vniuersaliores & posteriori obiecti singulabiles vniuersaliores. Compositiua docet priori loco obiecti singulabiles vniuersaliores & posteriori obiecti singulabiles vniuersaliores. Compositiua docet priori loco obiecti singulabiles vniuersaliores & posteriori obiecti singulabiles vniuersaliores.

Dilectus est tantum hominum. Potest intelligi de eodem in uti temporis antecedens & consequens simul cognoscere. tamen antecedens semper est prius natura. quā consequens. & totius dicti causis antecedens cognitio. reatit & consequens digneatur. Propositiones syllogismi semper sunt causa conclusionis.

Ab abstractione tamquam ab aliquo signo. peti potest distinctio scientiarum specificarum. sed à ratione generali. quæ principia includit per quæ proprietates de obiectis demonstrantur. tamquam à priori. tum vniuersaliter. tum à principio scientiarum specificarum. deinde deinde est. Namque proprietates obiecti materialis. sed formalis duntaxat in scientia tractantur.

Omnis habitus vel est speculatiuis vel practicus. Illi duo quoque alie scientiæ dicuntur speculatiue. alie practice. et ad speciem tantum. & ad cognitionem inuenta duntaxat. Omnes scientiæ sub vna scientia sunt. quia in eis est realis intelligibilis. & hæc non est partim practica. partim speculatiua sed speculatiua tantum.

Non est vna scientia diuersa principia conlitteres. quibus de diuersis obiectis diuersæ proprietates demonstrantur. Vniuersæ scientiæ naturæ ordinis sunt. Metaphysica. Physica. Mathematica. Rationalis. & Moralis. Tres priores sub habitibus speculatiuis sunt. due postiores sub practico. Vt abstractio est signum quod speculatiue discernatur. ita concretio est signum quod practice inter se distinguatur.

PETRVS DE MONDORY promouebat à

TYRONI REGULI CLAV.

THESES PHYSICÆ.

Ausa Principalis naturalis ea est quæ subordinetur Primæ. primò & per se ac nobiliori modo producit effectum. Instrumētali vero quæ & imperfectiori modo. & non nisi vti à Principali dependet tamquam ipsius virtus & quasi appendis. suum effectum sortitur. Nullum instrumentum Physicum nomine causæ principis dignum est.

Accidens substantiam complet in genere causæ physice efficientis. Nulla substantia naturalis ordinis efficiet substantiam. sine sua virtute. quæ est Accidens. Abscise substantia. sepe Accidens substantiam producit non quā tamen nisi quatenus est aliquid substantiæ. & virtus ipsius instrumentalis.

Deus supremum agens & primum tam omnibus causis secundis concurrens. Vt sine Deo nihil facit causa secunda. ita neque Deus quicquam facit ordinari sine causa secunda. Concursus Dei non est motus præiudicatus. non virtus impressa. causis secundis. sed ipse Deus concurrens per actum diuinæ suæ voluntatis. secundum exigentiam causæ secundæ.

Deus de nouo concurrens cum causis secundis. vt causam agentium successio postulat: nec tamen propterea mutationis villus vel tenet vmbam in se facit. sed idem qui fuerat ab æterno nunquam mutatur. nunquam mutabilis. neque concurrens. nunc non concurrens: si quæ nouitas est. vel terminatio est. vel ex nostro intellectu impressa de concipiente.

Concurrit Deus cum causis secundis in quolibet genere causæ. scilicet omni imperfectione. Supplet Deus concurrens tum causæ materiali. tum formali. in eodem genere causæ. non quidem per informationem & receptionem quæ imperfectionem includunt. sed per Continentiam & Sufficientiam. quæ nullam in Deo supplet. imperfectionem ponunt.

Quatuor sunt Causarum genera si vniuersè loquar. aliis cum additis sit Causa exemplaris. quicquid erunt. formalis causa duplex est vna interna quæ per sui communicationem internam. determinat conformem materiam. Externa. altera quæ per externam expeditionem sui non per communicationem materiam. determinat antelucanum. & actionem agentis sua directione dirigit.

Causa exemplaris est in solo agente per intellectum. Non est conceptus obiectivus. est verbum mentis dirigens. Causalis causæ & ten plati est ipsamet quatenus dirigit. Semper aliqua reflectio est in Verbo dirigente. Cum prius reflectit in exemplari sui mentis. quod ipsum dirigit. non cognoscit ipsum imaginem. sed vagum in imagine spectum. quod obiectivè quidem telucet. sed non dirigit: sicut lida vitalis dirigit.

Multitudo natura intendit ob bo non publicum & commune totius vniuersi. Per se si vires ipsius species vel exiguis nimis. vel nimis actus. ad modum tendit. Eto monstravit effectus per accidens causæ secundæ deficientis. non tamen est causæ primæ. quæ nec errare nec deficere potest.

DE MATHEMATICIS.

Est plura alia sunt Circulares. alia Trigonales vel Polyptice. alia Quadrata. & non plures. Quædam figuræ aliter adduntur ac detrahuntur. semper eadem in motu immutata. neque maior neque minor. Et quæ ante ellet. Solida figuræ. quicquid sunt illæ Platonice & non plures.

Villa superficies. cui omni ex parte recta linea æquum modari non potest. Plana dicenda est. Omnis angulus. vel reclinatus. vel curvilineus est. Contactus duorum circulorum. tum exterior. tum interior. quantitas est. Linea recta continens circulum. licet cum non fecit. angulum veri mathematicum facit.

ma Specietatis IESV. Die 17. mensis Februarij.

TYRONI REGULI CLAV.

